

ningsinteresser, der fra forskjellige Sider ere fremhævede som dem, der bør imødekommes ved Afgjørelsen af Fiskerispørgsmaalet, vilde fremme denne Sag hurtigt, burde det med absolut Nødvendighed ske, for at Beslutningen kan faae Klarhed over, hvorledes den staar i dette Spørgsmaal, altsaa ske enten derved, at vi vedtage den foreliggende Lov eller vedtage en anden eller bestemt og klart lade det fremgaa af vore Forhandlinger, at der slet ikke skal gives nogen Lov. Jeg tror ogsaa, at det vilde være noget lettere gennem en Forstaelse med den meget ærede Minister nu at komme til et Resultat om Loven, end det vistnok var forrige Gang. Jeg føler mig nemlig fuldkommen overbevist om, at, naar den høitærede Minister har fremsat Lovforslaget ganske i samme Skikkelse som forrige Gang, er det ikke, fordi han bestemt vil fastholde dette: enten ingen Lov eller denne Lov, men fordi Ministeren ikke har havt Opfordring til at fremsætte nogen anden Lov, efter som den, da den blev forelagt os forrige Gang, ikke kom til 2den Behandling her i Thinget, og jeg gaar ud fra, naar jeg overhovedet taler om Nødsfælgeligheden eller Muligheden af, at denne Lov kan føre til et Resultat iaar, at det ogsaa er Regjeringens Mening, at den vil kunne gøre temmelig betydelige Indrømmelser, Noget, som den vistnok lettere vil kunne gjøre nu, da den ikke bygger eller ikke alene bygger paa den daværende Fiskerikommissionens Betænkning. Denne er jo siden den Tid tildels bleven suppleret ved andre Underfølgelser, der ere foranstaltede paa Ministeriets Opfordring, dels skulde den da i ethvert Tilfælde være suppleret med denne samme Fiskerikommissionens fortsatte Arbejder; thi, saavidt jeg veed, har denne Kommission vedblivende siddet og har foretaget yderligere Arbejder. Hvorvidt det er blevet til noget dermed, veed jeg ikke, saalidt som jeg veed, om Kommissionen er naaet saa vidt, at den har afgivet sin Betænkning eller tanker paa at gjøre det; men i alle Tilfælde maa der fra forskjellig Side foreligge saavel statistiske som andre Data, der maa kunne udøve Indflydelse paa Regjeringens Stilling til Sagen ligesom ogsaa paa Thingets, og der foreligger utvivlsomt ogsaa saa mange Erklæringer fra Fiskere omkring i Landet, at man nu langt bedre kan finde Rede i, hvorledes Befolkningen opfatter Sagen fra et Interessenspunkt. — At Loven, saaledes som den foreligger, er for streng og gaar for vidt, tror jeg, at Alle de, der hidtil have havt Ordet, ere enige om eller let kunne blive enige om. Lovens Grundtanke med Hensyn til Fredningen er jo denne at forbyde Slæbevaad, Drivvaad eller, hvad det nu kan kaldes, selv i det aabne Hav, og samtlige Aalevaad i Fjordene. Men hvis man vil gaa saa vidt, tror jeg, man vil hæmme Fiskeriet istedetfor at fremme det. En anden Ting var det, om man vilde sætte alle disse Bestemmelser, om jeg maa sige, en

Stala ned, saa at man f. Ex. indskrænkede sig til at forbyde Slæbevaad i Fjorden og lod Havfiskeriet være frit. Jeg tror da, at man nogensinde vilde naae det, man virkelig tilsigter, og ikke i den Grad gribe ind i bestaaende Næringer, som man vil, hvis Loven vedtages uforandret. Forbudet mod Aalevaad i Fjordene er vistnok ubetinget for strengt; der kan jo nok være nogen Tvivl, om alle Aalevaad bør tillades eller kun en vis Art, men jeg tror ikke, at det, naar det kommer til Stykket, vil have saa Meget at betyde. Det er vistnok en Sætning, man efterhaanden mer og mer er bleven enig om, at Kontrol med Fiskeri i Almindelighed er meget vanskelig; men hvad der er sikkert, er, at Kontrolbestemmelser med, hvorledes Vaad bruges, er Noget, der ser meget bedre ud paa Papiret, end at de virkelig kunne iagttages, eller at det kan konstateres om Fiskerne have brugt Vaad paa rigtig Maade eller ikke, navnlig da jo samme Slags Vaad bruges til forskjelligt Slags Fiskeri, og det ikke er Besiddelse af Vaad, men en vis Art Brug deraf, der skal kontrolleres. Det forekom mig ogsaa langt lettere at komme til et Resultat og det et langt simplere og mere fatteligt Resultat, naar man overfører Limfjordsbestemmelserne paa de andre Fjorde. Det er paastaet, at disse Bestemmelser ere noget for strenge, og at de ikke ganske passe paa samtlige Forhold i alle Fjorde. Derom skal jeg ikke kunne have nogen Mening, men det er vist ikke nogen begrundet Indvending, der er reist, hvortimod der dog maa ansøres det til Fordel for Limfjordsbestemmelserne, at de have fungeret i en Række af Aar, altsaa ere kjendte, og at de have vist sig tilfredsstillende i Limfjorden, viist sig tilstræffelige til at beskytte Fiskeriet. Det forekommer mig som sagt, at, naar man kommer ind paa den Vej, vil man vistnok i Birkeligheden komme baade simplere og billigere fra det i Forhold til Befolkningen, end ved at følge Lovforslagets detaillerede Inddeling af Vandene i forskjellige Arter, hver med sine Vedtægter: Vandene i Fjorde, derunder Limfjorden, og Vandene i det aabne Hav, og saa igjen forskjellige Vedtægter for de forskjellige Fjorde osv. Den Vej, som det ærede Medlem for Næstved (Leth) omtalte, nemlig at give Fiskerne Gneret til at fiske udenfor deres Kyst, har jeg selv tidligere været Tilhænger af, men jeg tror ikke, det lader sig gennemføre; jeg tror, at det hos den fiske Befolkning vilde vække Modstand, begrundet i, at Fiskerne ere komne til Erkjendelse af, at Konturrencen har været til deres egen Fordel. Derimod kan jeg kun gjøre opmærksom paa, at en Del af Lovens Bestemmelser helst helt burde ubelades og opsættes til siden. Det er Kapitel 5 om Kontrolbestemmelserne. Hele denne Kontrol, her stilles op, er ikke bygget paa Erfaring, kun paa hvad man antager vil blive rimeligt eller nødvendigt, men det er høist sandsynligt, at der i de første